

Publicerad 2024-04-28 08:00 av Kosmopoliten

I sin tid.

Vänta!

Vänta, tills vidare.

Misstro allt, om du måste.

Men lita på timmarna.

Har de inte burit dig överallt, fram till nu?

Personliga händelser

kommer att bli intressanta igen.

Såret kommer att bli intressant.

Smärtan kommer att bli intressant.

Knoppar som öppnar sig innan säsongen

kommer att bli intressanta.

Secondhandhandskar kommer att bli fina igen;

deras minnen är det som ger dem behovet

av andra och nya händer.

Och ödsligheten av forna älskarinnor är densamma;

den där enorma tomheten,

huggen ut ur så små varelser som vi är,

ber om att bli uppfylld;

behovet av den nya kärleken

är trohet mot den gamla.

Vänta!

Gå inte för tidigt.

Du är trött.

Men alla är trötta.

Ändå är ingen tillräckligt trött.

Vänta bara lite och lyssna...

på musik av sår,

musik av smärta,

musik av vävstolar

som väver ihop alla våra kärlekar igen.

Var där för att höra det,

det kommer att vara den enda gången.

Mest av allt för att höra

hela din existens spela på sin flöjt.

Väl inövad av sorgerna

spelar den sig till total utmattning.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kosmopoliten med Poeter.se id #232518 innehar upphovsrätten